

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ของผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ของผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ของผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ชมภาพยนตร์ บริเวณหน้าโรงภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2554 ถึง 30 มิถุนายน 2554 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมชมภาพยนตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ และ ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการคำนวณ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงหรืออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ โดยแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร และทดสอบสมมติฐานของการวิจัย สถิติที่ใช้ได้แก่

2.1 การทดสอบความสัมพันธ์หรือความแตกต่างของประชากรตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไป (Chi-Square Test)

2.2 การทดสอบความสัมพันธ์หรือความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มสถิติที่ใช้ได้แก่ t-test

2.3 การทดสอบความสัมพันธ์หรือความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไป สถิติที่ใช้ได้แก่ F-test หากทดสอบพบความแตกต่างจึงทดสอบรายคู่ Paired-Test ด้วยวิธี LSD

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Windows Version 11.0 โดยทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติระดับนัยสำคัญ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.55 ในขณะที่อายุของผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างใกล้เคียงกัน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปี ถึง 25 ปีบริบูรณ์ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 และมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ถึง 20 ปีบริบูรณ์ จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5

ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 76.50 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็น นักศึกษา จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.80 โดยมีรายได้ตนเองต่อเดือน เดือนละ 5,001-10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และมีรายได้ครอบครัวต่อเดือน เดือนละ 10,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 สำหรับสถานะสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น โสด จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกว่าครึ่งหนึ่ง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รับชมภาพยนตร์ 1-2 เรื่อง ต่อเดือน รองลงมา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 รับชมภาพยนตร์ 3-4 เรื่อง ต่อเดือน

สำหรับวัน และเวลาในการรับชมภาพยนตร์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ชมภาพยนตร์ในวันเสาร์อาทิตย์ มากที่สุด จำนวน 196 คน รองลงมา ไปชมภาพยนตร์ในวันพุธ จำนวน 104 คน ส่วนช่วงเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามรับชมภาพยนตร์มากที่สุด ใกล้เคียงกัน ได้แก่ ช่วงเวลา ก่อน 15.00 น. จำนวน 116 คน ช่วงเวลาตั้งแต่ 15.01 – 18.00 น. จำนวน 115 คน และ ช่วงเวลาตั้งแต่ 18.01 – 21.00 น. จำนวน 110 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ชอบภาพยนตร์ประเภท “ตลกขบขัน” จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมา ชอบภาพยนตร์ประเภท “ผจญภัย ตื่นเต้น แอ็คชั่น” จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 และ ชอบภาพยนตร์ประเภท “บู๊ ดุเดือด สงคราม” จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ซึ่งใกล้เคียงกับ ผู้ที่ชอบภาพยนตร์ประเภท “สยองขวัญ ผี” จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75

นอกจากนั้น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 รับชมภาพยนตร์ที่เข้าฉายมาแล้ว 1-2 สัปดาห์ รองลงมา ได้แก่ จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 ไปชมภาพยนตร์ที่เข้าฉายสัปดาห์แรก

สำหรับการเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เคยรับรู้เกี่ยวกับประเภทภาพยนตร์ จำนวน 230 คน รองลงมา เคยรับรู้เกี่ยวกับ ความหมายของ “ภาพยนตร์” จำนวน 194 คน ส่วนหน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ จำนวน 307 คน ไม่เคยรับรู้เรื่องนี้ เช่นเดียวกับ เรื่องเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ ก็ไม่เคยรู้ จำนวน 279 คน

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ โดยรวมในระดับปานกลาง (7.88 คะแนน) โดยมีความรู้เกี่ยวกับนิยามศัพท์ต่างๆ ของการจัดประเภทภาพยนตร์ในระดับปานกลาง (2.68 คะแนน) มีความรู้เกี่ยวกับหน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ในระดับปานกลาง (1.79 คะแนน) มีความรู้เกี่ยวกับประเภทภาพยนตร์ ในระดับต่ำ (1.38 คะแนน) และมีความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ ในระดับปานกลาง (2.02 คะแนน)

คำถามที่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบได้ถูกต้องมากที่สุด คือ คำถามข้อ 17 “ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป” สามารถมีเนื้อหาที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ส่อไปในทางลามกอนาจารได้” โดยตอบถูกต้องจำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.75 รองลงมา คือ คำถามข้อ 3 “ตามกฎหมาย คาราโอเกะที่มีภาพประกอบ ถือว่าเป็น ‘ภาพยนตร์’ ” และ คำถามข้อ 5 “ตามกฎหมาย CD เพลง ถือว่าเป็น ‘ภาพยนตร์’ ” โดยตอบถูกต้องจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 เท่ากันทั้ง 2 คำถาม

คำถามที่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด คือ คำถามข้อ 13 “ ‘ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีดู’ เป็นประเภทภาพยนตร์ประเภทหนึ่งตามกฎหมาย” โดยตอบถูกต้องจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 รองลงมา คือ คำถามข้อ 18 “เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติดสามารถจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภท ‘ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป’ ได้” โดยตอบถูกต้องจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และ คำถามข้อ 7 “คณะกรรมการจัดประเภทภาพยนตร์ มีจำนวนไม่เกิน 7 คน” โดยตอบถูกต้องจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22

คำถามที่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบ “ไม่ทราบ” มากที่สุด คือ คำถามข้อ 7 “คณะกรรมการจัดประเภทภาพยนตร์ มีจำนวนไม่เกิน 7 คน” จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 รองลงมา คือ

คำถามข้อ 11 “ประเภทภาพยนตร์แบ่งออกเป็น 4 ประเภท” จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 และคำถาม ข้อ 8 “คณะกรรมการจัดประเภทภาพยนตร์ มาจากภาครัฐเท่านั้น” จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 และข้อ 9 “คณะกรรมการจัดประเภทภาพยนตร์ ต้องมีจำนวนกรรมการชายหญิงเท่ากัน” จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5

นอกจากนี้ คำถามที่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบผิดมากที่สุด ได้แก่ คำถามข้อ 12 “กฎหมายกำหนดว่าผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่สามารถเข้าชมภาพยนตร์ประเภท ‘ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป’ ” จำนวน 255 คน คิดเป็น 63.75 ร้อยลงมา ได้แก่ คำถามข้อ 13 “ ‘ภาพยนตร์ที่ห้ามผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีดู’ เป็นประเภทภาพยนตร์ประเภทหนึ่งตามกฎหมาย” จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 และคำถามข้อ 18 “เนื้อหาที่แสดงวิธีการใช้สารเสพติด สามารถจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภท ‘ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป’ ได้” จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55 นอกจากนั้น ในคำถามข้อ 15 “กฎหมายกำหนดให้ผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี ที่จะชมภาพยนตร์ ประเภท “ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป” จะต้องมีผู้ปกครองเข้าชมด้วย จึงจะเข้าชมได้” มีผู้ตอบผิด จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์แตกต่างกัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของหน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของนิยามศัพท์ต่างๆ ในส่วนของประเภทภาพยนตร์และสัญลักษณ์ และ คะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์รวม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของนิยามศัพท์ต่างๆ ในส่วนของประเภทภาพยนตร์และสัญลักษณ์ และในส่วนของเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตนเอง(ต่อเดือน) แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของนิยามศัพท์ต่างๆ ในส่วนของเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์

และ คะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์รวม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ครอบครัว(ต่อเดือน)แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของประเภทภาพยนตร์และสัญลักษณ์ และในส่วนของเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานะสมรสแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของนิยามศัพท์ต่างๆ ในส่วนของเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ และ คะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์รวม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ และลักษณะการชมภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์แตกต่างกัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความถี่ในการรับชมภาพยนตร์แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีวันในการรับชมภาพยนตร์แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของประเภทภาพยนตร์และสัญลักษณ์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นอกจากข้างต้นแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์ และลักษณะการชมภาพยนตร์แตกต่างกัน ไม่พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของนิยามศัพท์ต่างๆ ในส่วนของหน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของประเภทภาพยนตร์และสัญลักษณ์ ในส่วนของเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ และ คะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์รวม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมการเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์แตกต่างกัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมการเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ในส่วนของนิยามศัพท์ต่างๆ มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วนของนิยามศัพท์ต่างๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมการเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ในส่วน of หน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ มีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ในส่วน of หน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมการเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ในมีความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์โดยรวม แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

อภิปรายผล

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 51.5 ไม่เคยเปิดรับความรู้เกี่ยวกับนิยามศัพท์ต่างๆ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้เกี่ยวกับนิยามศัพท์ต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง (2.68 คะแนน) ในขณะที่ ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 57.5 เคยเปิดรับความรู้เกี่ยวกับประเภทภาพยนตร์และสัญลักษณ์ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้เกี่ยวกับประเภทภาพยนตร์และสัญลักษณ์ ในระดับต่ำ (1.38 คะแนน) แสดงว่า ข้อมูลต่างๆ ที่เผยแพร่อยู่ ยังมีไม่เพียงพอ โดยเมื่อพิจารณาถึงข้อคำถามแล้ว วิเคราะห์ได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเข้าใจผิด เช่น คำถามที่ว่า “กฎหมายกำหนดว่าผู้ชมที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่สามารถเข้าชมภาพยนตร์ประเภท “ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป”” มีผู้ตอบผิด และไม่ทราบ มากถึงร้อยละ 76.5 มีเพียงร้อยละ 23.5 เท่านั้นที่ตอบได้ถูกต้อง จากข้อคำถาม คำว่า “ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป” ผู้ตอบแบบสอบถามจะเข้าใจว่า ผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปีไม่สามารถเข้าชมได้ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว ผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปี สามารถเข้าชมภาพยนตร์ประเภท “ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ชมตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป” ได้ จากแนวความคิดของ Benjamin Bloom (1971: 271-273) ซึ่งอธิบายถึง ระดับของการเรียนรู้ โดยการเปิดรับความรู้ อาจเป็นการเปิดรับในระดับความรู้ ซึ่งอาจจะเกิดความผิดพลาดได้ หากไม่สามารถระลึก หรือจดจำได้ แต่หากเป็นการเปิดรับในระดับความเข้าใจ ก็จะสามารถเข้าใจถึงแนวคิดของการจัดประเภทภาพยนตร์ และสามารถตอบข้อคำถามได้อย่างถูกต้อง
2. ในส่วนของการทดสอบสมมติฐาน ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์แตกต่างกัน นั้น ตัวแปรเพศ และอายุ มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์เพียง 2 ตัวแปร ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ ประมะสตะเวทิน (2541: 106) ซึ่งอธิบายว่า เพศหญิงมองสิ่งต่างๆ ได้ละเอียด ซึ่งแตกต่างจากเพศชาย ซึ่งมักไม่สนใจในรายละเอียด ดังนั้น เพศที่แตกต่างกัน จึงมีผลต่อระดับความรู้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ และ แนวคิดของกิติมา สุรสนธิ (2545: 18) ซึ่งอธิบายว่า คนอายุน้อยมักเปิดรับข่าวสารด้านความบันเทิง ในขณะที่คนอายุมากมักเปิดรับข่าวสารด้านการเมือง เศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลต่อความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ นั่นคือ คนที่มีอายุมากกว่า ย่อมมีความสนใจในข้อมูลข่าวสารมากกว่า ซึ่งมีผลทำให้ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์มากกว่าคนที่อายุน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ อังคณา มั่งมีทรัพย์ (2534: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลของการเผยแพร่ข่าวสารการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ที่มีต่อความรู้ และความตระหนักของประชาชนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการบริโภคอาหารของประชาชนในเขตจังหวัดนครปฐม” พบว่า ลักษณะทาง

ประชากรศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ และความตระหนักในเรื่องความปลอดภัยของอาหาร และการศึกษาของ จูดี วิทยสรณะ (2542: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม的开รับสื่อมวลชน กับความรู้และทัศนคติที่มีต่อรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ.2540 ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย” พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ.2540 ไม่แตกต่างกัน

3. ในส่วนของการทดสอบสมมติฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมชมภาพยนตร์ และลักษณะการชมภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์แตกต่างกัน นั้น ตัวแปรพฤติกรรมชมภาพยนตร์ และลักษณะการชมภาพยนตร์ แทบไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์เลย มีเพียง ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความถี่ที่ชมภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ในส่วน of เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์แตกต่างกัน โดยยูภา สุภากุล (2534: 124-125) อธิบายว่า บุคคลเลือกที่จะรับ หรือ ไม่รับข่าวสาร ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของบุคคลนั้นเอง หากข่าวสารนั้นเป็นประโยชน์หรืออยู่ในความสนใจหรือเป็นสิ่งสำคัญ บุคคลจึงแสวงหาข่าวสาร แต่ถ้าข่าวสารนั้นๆ ไม่เป็นประโยชน์หรือไม่อยู่ในความสนใจหรือไม่ใช่สิ่งสำคัญ บุคคลก็อาจจะหลีกเลี่ยง หรือไม่รับข่าวสารนั้น ดังนั้น ผู้ที่ชมภาพยนตร์ที่มีพฤติกรรมชมภาพยนตร์แตกต่างกัน อาจไม่สนใจรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์เหมือนกัน เนื่องจากเห็นว่า ไม่เป็นประโยชน์ หรือไม่ได้อยู่ในความสนใจของตน
4. ในส่วนของการทดสอบสมมติฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์แตกต่างกัน นั้น ตัวแปรพฤติกรรมเปิดรับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ค่อนข้างมีผลกับระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ มากถึง 6 ตัวแปร จาก 8 ตัวแปร ซึ่งสอดคล้องกับ Charles K Atkin (กาญจนา แก้วเทพ, 2540: 187) ซึ่งอธิบายว่า การเปิดรับข่าวสารมากเท่าใด จะทำให้มีความรู้และเท่าทันสภาพแวดล้อมได้มากขึ้น ดังนั้น ผู้ที่เปิดรับข่าวสารมากกว่าจึงมีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์มากกว่าผู้ที่เปิดรับข่าวสารน้อยกว่า สอดคล้องกับการศึกษาของอังคณา มั่งมีทรัพย์ (2534: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลของการเผยแพร่ข่าวสารการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ที่มีต่อความรู้ และความตระหนักของประชาชนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการบริโภคอาหารของประชาชนในเขตจังหวัดนครปฐม” พบว่า การเปิดรับข่าวสาร จะมีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการบริโภคอาหารของประชาชนในเขตจังหวัดนครปฐม และ การศึกษาของดานินทร์ กิจนิชี (2540: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลัง

การสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางนิตยสารมี
ความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงาน และ การศึกษาของ จูติ วิทษรณะ
(2542: บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับ “พฤติกรรม的开รับสื่อมวลชน กับความรู้และทัศนคติที่มี
ต่อรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พ.ศ.2540 ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย” พบว่า พฤติกรรม的开
รับข่าวสารจากสื่อมวลชนของนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ที่มีต่อรัฐธรรมนูญ
ฉบับประชาชน พ.ศ.2540

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดแบ่งระดับอายุผู้ชมภาพยนตร์ ควรเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ได้แก่ นิยามศัพท์ต่างๆ หน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ ประเภทภาพยนตร์ และสัญลักษณ์ และเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ ให้มากขึ้น เนื่องจากความสำเร็จของระบบการจัดประเภทภาพยนตร์ อยู่ที่ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ของผู้ชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครอง นอกจากนี้ ความรู้ ความเข้าใจที่จะเผยแพร่ ควรถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย และตรงประเด็น ซึ่งจากผลวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 75.0 รับชมภาพยนตร์ ในวันพุธ และ วันเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการ ดังนั้น ถ้าผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดแบ่งระดับอายุผู้ชมภาพยนตร์ มีความประสงค์ที่จะเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ได้แก่ นิยามศัพท์ต่างๆ หน่วยงานในการจัดประเภทภาพยนตร์ ประเภทภาพยนตร์ และสัญลักษณ์ และเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ ควรเลือกการจัดการเผยแพร่ ในวันพุธ และ วันเสาร์- อาทิตย์ และวันหยุด
2. ในส่วนของหัวข้อที่ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ จากผลวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 76.75 ไม่เคยเปิดรับความรู้เกี่ยวกับหน่วยงานที่จัดประเภทภาพยนตร์ และร้อยละ 69.75 ไม่เคยเปิดรับความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์ ดังนั้น จึงควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เนื่องจาก หากผู้ชมภาพยนตร์มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดประเภทภาพยนตร์แล้ว ย่อมทำให้ระบบการจัดประเภทภาพยนตร์มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. การศึกษาวิจัยนี้ มีข้อจำกัดคือศึกษาผู้ชมภาพยนตร์ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการจัดประเภทภาพยนตร์นั้น ควรมีการขยายการศึกษาไปยังจังหวัดต่างๆ เพื่อพิจารณาถึงบริบท และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ในจังหวัดต่างๆ ว่า จะมีระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์อย่างไรบ้าง
4. หลังจาก ปี พ.ศ.2551 ซึ่งมีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติภาพยนตร์ และวิดิทัศน์ พ.ศ.2551 เพื่อใช้แทนฉบับเดิม มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ประกาศใช้ เช่น กฎกระทรวง กำหนดลักษณะของประเภทภาพยนตร์ พ.ศ. 2552 ประกาศคณะกรรมการภาพยนตร์และวิดิทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณา พ.ศ 2552 เป็นต้น จึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ในส่วนของคุณ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เพิ่มเติมด้วย

5. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์ การอภิปรายกลุ่ม เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภทภาพยนตร์ ที่ลึกซึ้งกว่า เพื่อกำหนดแนวทางในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดประเภทภาพยนตร์ให้แก่ประชาชนทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY